यथदं शावमाशौचं सपिएउषु विधीयते। जनने अध्यवमेव स्यानिपुणां शुद्धिमच्छ्तां ॥ ६१ ॥ सर्व्वषां शावमाशौचं मातापित्रोस्तु सूतकं। मृतकं मातुर्व स्याउपस्पृश्य पिता शुचिः॥ ६५॥ निर्म्य तु पुमान् शुक्रमुपस्पृश्येव शुध्यति। वैजिकाद्भिमम्बन्धाद्नुरुन्ध्याद्घं त्र्यक् ॥ ६३ ॥ म्रङ्गा चैकेन रात्र्या च त्रिरात्रेरेव च त्रिभिः। शवस्पृशो विशुध्यन्ति त्र्यकाडुद्कदायिनः ॥ ६४ ॥ गुरोः प्रतस्य शिष्यस्तु पितृमधं समाचर्न्। प्रेतकारैः समं तत्र दशरात्रेण शुध्यति ॥ ६५ ॥ रात्रिभिमासतुल्याभिर्गभस्रावे विश्ध्यति। रजस्यपर्ते साधी स्नानेन स्त्री रजस्वला ॥ ६६ ॥ नृणामकृतचूरानां विशुद्धिनैशिको स्मृता। निवृत्तचू उकानां तु त्रिरात्राच्छ द्विरिष्यते ॥ ६७॥ ऊनिद्ववार्षिकं प्रतं निद्ध्युर्वान्धवा विद्ः। ऋलंकृत्य शुचौ भूमावस्थिसञ्चयनादृते॥ ६८॥ नास्य कार्योऽग्रिसंस्कारो न च कार्योदकिक्रया। अर्एये काष्ठवत् त्यका चपेपुस्यक्मेव च ॥ ६१ ॥